

Plantesygdomme paa Kirkegaardene

Af Inspektør, Havebrugskand. Chr. Beck Skrydstrup

Alle Ægyptens 7 Plager huserer snart paa vore Kirkegaarde; Skjoldlus, Bladlus, Meldug og andre Svampesygdomme samt Galmyg angriber i en uhyggelig Grad baade fritstaaende Planter og i Særdeleshed Hækkene.

Hækkene omkring Gravene skal jo som oftest holdes saa lave som muligt, men den aarlige stærke Tilbageklipping af Hækkene gør, at Planternes Modstandskraft i høj Grad svækkes, og derfor er de et let Bytte for ovennævnte mere eller mindre skadelige Insekt- eller Svampeangreb.

Først for 4 à 5 Aar siden blev man opmærksom paa Skjoldlusene paa Takshækkene og begyndte straks Bekæmpelsen af disse ved Sprøjtning med forskellige Olier og Carbolineumspræparater. Denne Art Skjoldlus, som i Løbet af en ganske kort Aarrække har bredt sig — vistnok over hele Landet — er sikkert indført hertil med hollandske Planter og er i en uhyggelig Grad yngledygtig. Men en Skjoldlus angriber nu ikke alene Taks, de lader ogsaa til at befinde sig vel paa Thujahækkene, hvor Angrebene dog først er konstateret de sidste Par Aar. *Ligustrum vulgare* plages stærkt af grønne Bladlus og Svampeangreb, hvorimod *Ligustrum ovalifolium* foreløbig har vist sig modstandsdygtig mod disse Plager. Mange Buxbomarter er befængt med Galmyg*), selv Sorten *Buxus macrophylla*, der har en meget tyk Overhud, gaar ikke fri. Meldug paa Roser er en gammelkendt Sygdom, hvorimod hvide Skjoldlus, der angriber Grene og Stammer, først i de senere Aar er observeret i større Udstrækning. —

Der maa tages kraftig fat paa Bekæmpelse af disse Skader, som ellers i Løbet af et kort Aaremaal vil forringe Kirkegaardenes al-

*) jfr. »V. K.« XII S. 55—56

Fig. 126. Buxusbomblade, der er angrebet af Galmyg.

Fig. 127. Fugle har taget Galmyggene, og Bladene er derved blevet mishandlet 2 Gange.

mene Udseende i betydelig Grad. Man skulde jo nødigt tilbage til Erstatninger for Hække ved Anvendelse af Jerngitre og Stenkamre, der heldigvis ellers snart hører Fortiden til.

Jeg maa derfor henstille til alle Kirkegaardsledere i Tide at tage fat paa Bekæmpelsen af disse Onder. Det koster Penge, men det er ganske nødvendigt at de ofres, hvis vi skal holde Kirkegaardene i en pæn Stand.

Statens plantepatologiske Forsøg har paa begyndt Sprøjteforsøg mod Skjoldlus paa Taks og Thuja, hvad der refereres i næste Artikel (S. 59-61).

Paa Vestre Kirkegaard har vi hidtil opnaaet det bedste Resultat med 2 % »Effektol«. Sprøjtningen hermed er foretaget de sidste 2 Aar i August-September Maaned og har givet et udmærket Resultat. Der er ikke konstateret Sprøjteskade, hverken paa Hækplanter eller anden Bepantning paa Gravstederne, det være sig Sommervækster eller Coniferae. Det er derimod nødvendigt at beskytte Gravmælerne ved Overdækning, da Olien ellers vil afsætte Pletter paa dem.

Mod Galmyg paa Buxbom har vi derimod hidtil intet effektivt Middel fundet, hvilket sikkert heller ikke bliver let, da Galmygene sætter sig fast under Bladenes Overhud. Meldug bekæmpes med Svovlpudder og de grønne Lus dræbes forholdsvis nemt ved Sprøjtning med en Nicotinopløsning.

Spørgsmaalet er nu, om der kan skaffes Penge til Bekæmpelsen, og hvem der skal betale; Kirkegården eller Gravstedsejeren? Den sidste faar man i Almindelighed næppe til at gaa med til en saadan Ekstraudgift. Der er sikkert ingen anden Vej at gaa, end at Kirkegaardenes Administration maa udrede Udgiften herved, og Københavns Begravelsesvæsen har derfor ogsaa i Aar ekstraordinært bevilget sine Kirkegaarde et Beløb paa Kr. 10.000 til Sprøjtning.

Det bør imidlertid overvejes, om man ikke kan gaa over til at anvende mere mod-

standsdygtige Planter til Gravstedshække. Der findes en hel Række Plantearter, som sikkert med Fordel vil kunne erstatte de hidtil benyttede. Nævnes kan: Berberis dulcis nana, B. verruculosa, B. candidula, B. Thunbergii, B. Vernae, Cotoneaster microphylla, Lonicera pilleata og nitida, Ilex Pernyi og I. aquifolium m. fl.

Vanskeligheden ved at gaa over til at anvende disse Planter er, at Publikum intet Kendskab har til dem, og at de ikke for Tiden findes i Storkultur og derfor næppe kan fremskaffes i tilstrækkelig Mængde til en overkommelig Pris. Paa Københavns Kirkegaarde er de anvendt og bliver det med Held.

* * *

NB. Statens plantepatologiske Forsøg oplyser, at der ofte sker Misforstaaelser med Hensyn til Navne paa de Sygdomme, som er dukket op paa Kirkegaardene. Saaledes er der ikke »Blodlus« paa Roser; de kommer kun paa Æbletræer; de Lus med hvidt Skjold, som ses paa Roser, maa være Rosenskjoldlus. — »Mider« paa Buxbom menes at være Galmyg; den almindelige Fejl i Betegnelsen stammer sikkert fra forkerte Oversættelser fra Engelsk (rigtigt er: Mite = Mide; Gall Midge = Galmyg).

Red. Anm.

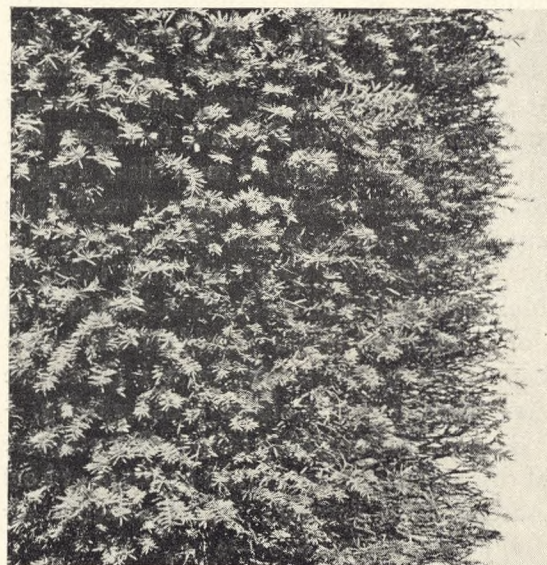

Fig. 128.
Søjletaks med Angreb
af Skjoldlus.